

Nové příběhy se šťastným koncem

Poraněný sokol

Michal Belšán
Ilustrovala Zuzana Šlánská

Skutečné příběhy z naší přírody

FRAGMENT

Nové příběhy se šťastným koncem

Poraněný sokol

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Michal Belšán

Nové příběhy se šťastným koncem – Poraněný sokol
Copyright © Albatros Media, a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Nové příběhy se šťastným koncem

Poraněný sokol

Michal Belšán

Ilustrovala Zuzana Šlánská

FRAGMENT

Text © Michal Belšán, 2020
Illustrations © Zuzana Slánská, 2020
Cover photos © Nadezhda Nesterova; Scisetti Alfio; Sergei Cezar; Chris Hill;
Slava Gerj / Shutterstock.com
Publikace vznikla ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody.

ISBN 978-80-253-4759-1 (epdf)
ISBN 978-80-253-4760-7 (epub)
ISBN 978-80-253-4761-4 (mobi)

*Báře a všem přátelům,
neboť láska a přátelství
jsou největším bohatstvím.*

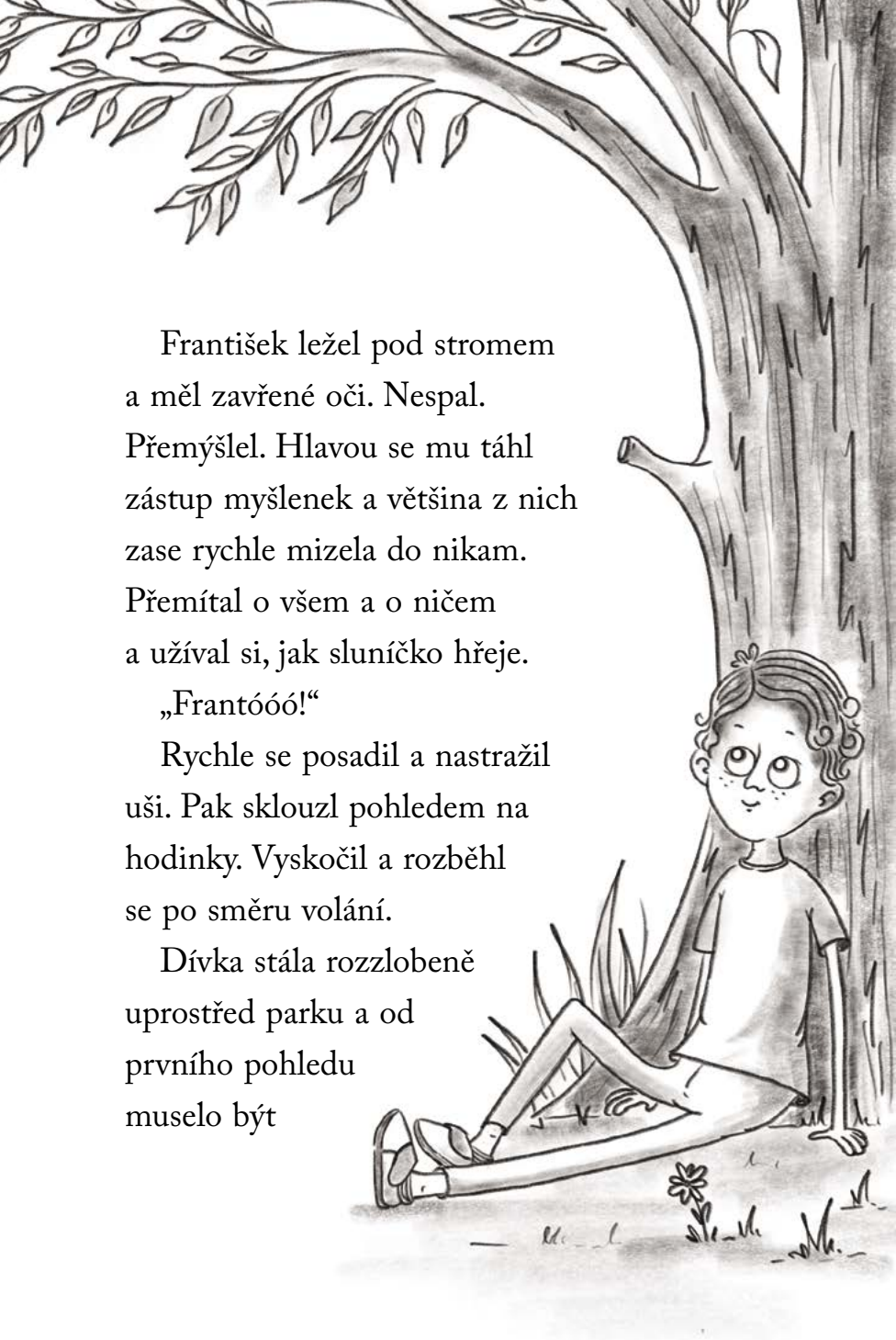

Letní neděle

Slunce svítilo skrz listy stromů, a jak si s větvemi pohrával vánek, záblesky tančily a poskakovaly po zemi. Bylo slyšet bzučení hmyzu a zpěv ptáků. Po nebi se táhly mraky podobné hromádkám nadýchané vaty.

„Frantóóó!“

Volání se neslo nad parkem, ale jako odpověď se ozvalo jen zaštekání psa odněkud za křovím. Dívka si dala ruce v bok, nasupeně se ještě jednou rozhlédla po okolí a pak rázně vykročila k vyšším stromům.

František ležel pod stromem
a měl zavřené oči. Nespal.
Přemýšlel. Hlavou se mu táhl
zástup myšlenek a většina z nich
zase rychle mizela do nikam.
Přemítal o všem a o ničem
a užíval si, jak sluníčko hřeje.

„Frantóóó!“

Rychle se posadil a nastražil
uši. Pak sklouzl pohledem na
hodinky. Vyskočil a rozběhl
se po směru volání.

Dívka stála rozzlobeně
uprostřed parku a od
prvního pohledu
muselo být

každému jasné, že osoba jménem Franta bude mít safra velký problém. František zvažoval, jestli má běžet a ukázat tím, že spěchá, nebo se šourat s provinile sklopenou hlavou. Další našťvané zavolání jeho váhání rychle vyřešilo a nohy se mu samy daly do běhu. Když se vyřítíl zpoza křoví, dívka si založila paže křížem na prsou. Franta k ní doběhl na vzdálenost pěti kroků a zastavil se, pohledem šmejdil v trávě.

„To mi vysvětli, proč jsi chtěl hodinky, když stejně všude chodíš pozdě?“

Chlapec se kradmo podíval dívce do obličeje, ale místo našťvání tam našel už jen pobavení. Zašklebil se a pokrčil rameny: „Nevim, ségra. Zapomněl jsem.“

„No jo, jako vždycky. Tak pojď, máma udělala k obědu karbanátky.“

Natáhla ruku směrem k Františkovi, kterému se okamžitě rozzářily oči. Vzal sestru

za ruku a oba vyrazili k panelákům. Jak odcházeli, parkem prolétlo Františkovo zavýsknutí: „Jupí, karbanátky!“

Franta se prokousával třetím karbanátkem. Seděli s maminkou a sestrou u jídelního stolu v kuchyni a pochutnávali si na nedělním obědě. Karbanátky miloval. Koneckonců, bylo málo jídel, nad kterými by ohrnul nos. Ale karbanátky měl ze všeho nejraději. Podíval se dychtivě na maminku a zaprosil: „Můžu si vzít ještě jednu kyskurku?“

Maminka chvílku zamračeně váhala, pak se usmála a přikývla: „Jasně, Františku.“

Když si napíchl kyselou okurku na vidličku, sestra se ušklíbla: „Se ví, seš ve vývinu, tak se nacpi.“

Franta na ni vyplázl jazyk, ale oba se poštuchovali jen naoko a maminka to přešla s úsměvem. Po obědě si dali ještě meruňkový

kompot a maminka s Terkou, jak se Františkova sestra jmenovala, se pak pustily do pečení závinu. Franta ustoupil do svého pokoje, protože hrozilo nebezpečí, že mu přidělí strouhání jablek.

Sedl si ke stolku a vzal si malý obdélníček čtvrtky. Nejdřív narýsoval pečlivě podle pravítka okénko a do něj velice opatrně nakreslil postavičku. Postavička se skládala převážně z kruhů a linek a dominovala jí dvojice obrovských očí na nejmenším kruhu nahoře, který měl nejspíš představovat hlavu. Nad očima byla nakreslená velká královská koruna se třemi hroty. František si chvíli svůj výtvar prohlížel, pak vzal gumu, vygumoval jednu linku a překreslil ji tak, aby byla ohnutá, a na konci vzdálenějším od těla nakreslil další malý kruh. Pak pod okénko s kresbou napsal velkými písmeny:

KING GODLIM

Chvilku si svůj výtvar prohlížel a na čele se mu přitom objevilo pár vrásek. Podrbal se ve vlasech a skouzl dolní ret. Sebral kartičku a šel ke dveřím. Opatrně vykoukl na chodbu a poslouchal. Z kuchyně se čas od času ozvalo cinknutí, klepnutí nebo tlumený hovor maminky a Terky. Franta došel po špičkách ke dveřím na druhé straně chodby, znovu se zastavil, naslouchal a pak dveře co nejopatrněji otevřel.

Terčin pokoj byl o trochu větší než Františkův a bylo v něm také víc nábytku. V rohu se vyjímalo velké rýsovací prkno s pravítkem na mechanické paži, které Frantu

